

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3997

гр. София, 15.04.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в закрито заседание на 15.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

като разгледа дело номер **3757** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 46, ал. 5 от Закона за общинската собственост (ЗОбС).

Образувано е по жалба на М. И. К. срещу Заповед № РИС24-РД48-15/29.03.2024 г. на кмета на СО - район „Искър“, с която на основание чл. 46, ал. 1, т. 7 и ал. 2 ЗОС и чл. 33, ал. 1, т. 6 и ал. 2 във вр. с чл. 5, ал. 2, т. 2 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община е прекратено наемното правоотношение с жалбоподателката, възникнало на основание настанителна заповед № РИС22-РД66-26/31.05.2022 г., издадена от кмета на СО - район „Искър“ за общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк],[жилищен адрес]/14, жилище № 17.

В жалбата е направено и особено искане за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № РИС24-РД48-15/29.03.2024 г. на кмета на СО - район „Искър“.

След като се запозна с приложените по делото писмени доказателства и административна преписка, съдът приема следното:

Искането за спиране е допустимо, доколкото е направено от лице, адресат на оспорения акт. Разгледано по същество, искането е неоснователно и следва да бъде отхвърлено, като съображенията за това са следните:

В разпоредбата на чл. 46, ал. 5 ЗОбС законодателят е предвидил, че обжалването на заповед за прекратяване на наемните отношения за имот - общинска собственост не спира изпълнението, освен ако съдът разпорежи друго. Това представлява изключение от общото правило в административното правораздаване, въведено в чл. 166, ал. 1 АПК, че оспорването спира изпълнението. Самото производство по чл. 46 ЗОбС предполага наличието на важни обществени интереси, които трябва да бъдат защитени чрез незабавното изпълнение на издадения административен акт. Съгласно чл. 166, ал.4 вр. ал.2 АПК основание за спиране на предварителното изпълнение е

налице, когато то би причинило на оспорващия значителни или трудно поправими вреди. Само опасността от настъпването на такъв вид последици може по значимостта си да противостои на онзи обществен интерес, заради който законодателят е допуснал със закон предварително изпълнение. В този смисъл определение № 6720 от 21.06.2023 г., постановено по адм. дело № 5660/2023 г. по описа на ВАС, IV отд.

Редът за произнасяне по направеното искане е разписан в разпоредбите на чл. 166 АПК, поради което и следва да се съобразят въведените от законодателя в тази връзка изисквания и условия за уважаване на искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на акт, издаден на основание чл. 46, ал. 1, т. 7 и ал. 2 ЗОБС.

В конкретния случай в жалбата не са обективирани каквито и да е относими към производството по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК доводи, даващи основание да се приеме, че са налице предвидените от законодателя материалноправни предпоставки за спиране изпълнението на оспорения пред съда административен акт. Съгласно разпоредбата на чл. 166, ал. 4 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Тези условия са изрично предвидени в чл.166, ал.2 от АПК. Жалбоподателката не е изложила в искането си относими към производството съображения и не е представила доказателства за възможността за настъпване на неблагоприятни последици, които могат да бъдат квалифицирани като значителни или трудно поправими вреди, вписващи се в хипотезата на чл. 166, ал. 2 АПК.

В производството по спиране на изпълнението не се извършва преценка за вероятна нищожност, респ. незаконосъобразност на обжалвания акт.

Доколкото в случая установеното от фактическа страна води до единствено възможния извод, че от страна на жалбоподателката не са изложени обосновани твърдения и не са представени доказателства за възможността от изпълнение на административния акт за нея да настъпят значителни или трудно поправими вреди по смисъла на чл. 166, ал.2 АПК, настоящият съдебен състав приема, че не са налице основания за спиране на допуснатото по силата на закона изпълнение на Заповед № РИС24-РД48-15/29.03.2024 г. на кмета на СО - район „Искър“, съответно направеното в тази насока искане с жалбата да се отхвърли.

По изложените съображения и на основание чл. 166, ал. 4 АПК във вр. с чл. 46, ал. 5 ЗОС, Административен съд София – град, 72 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на М. И. К. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № РИС24-РД48-15/29.03.2024 г. на кмета на СО - район „Искър“.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: